

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **M. M.** skazanego z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2023 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w trybie art. 532 § 3 k.p.k.

wniosku obrońcy skazanego **M. M.** w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 6 lipca 2022 r. sygn. II AKa 16/21 utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 19 listopada 2020 r. sygn. II K 29/20, na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z 19 listopada 2020 r. sygn. II K 29/20, uznał **M. M.** za winnego tego, że:

- w okresie od przełomu maja i czerwca 2019 r., daty dziennej bliżej nieustalonej, do dnia 13 listopada 2019 r. w S., woj. [...], działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy uprawiał konopie inne niż włókniste w ilości 5 krzewów, mogących dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, po czym, po ich zebraniu i wysuszeniu, wbrew przepisom ustawy, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wytworzył z nich znaczną ilość środka odurzającego w postaci suszu konopi innych niż włókniste w ilości 215 gram netto, z czego w dniu 13 listopada 2019 r. posiadał pozostałe z tej

ilości 129,72 gram netto, zaś pozostałą ilość zużył, tj. popełnienia przestępstwa z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.2019.852 t.j. ze zm.) w zb. z art. 53 ust. 2 w zw. z art. 53 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k., przy zastosowaniu art. 60 § 2 k.k. i art. 60 § 6 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 k.k. wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych (pkt I a wyroku);

- w dniu 13 listopada 2019 r. w siłowni [...] przy ul. [...] w S., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posiadał substancję psychotropową w postaci amfetaminy o łącznej wadze 4,41 gram netto, tj. popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd ten wymierzył mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności (pkt I b wyroku);

- w dniu 13 listopada 2019 r. przy ul. [...] w S. posiadał przyrządy w postaci: siedmiu sztuk żarówek marki E. w kartonowym pudełku, przetwornicy prądu marki E.1 nr [...], obudowy lampy z przedłużaczem i przetwornicą, nawilżacza, wentylatora koloru białego, trzech lamp o nazwie X. o mocy 600W firmy E.2 umiejscowionych w obudowach i połączonych z przewodami elektrycznymi i przetwornicami, systemu wentylacyjnego składającego się z dwóch filtrów połączonych ze sobą metalową obejmą na końcach zakończonych wiatrakiem, do którego przymocowana była aluminiowa rura, wentylatora metalowego marki Y., czterech sztuk przedłużaczy i włącznika masowego, namiotu oraz rury wentylacyjnej koloru srebrnego o średnicy 150, które to przyrządy służyły i były przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania środków odurzających w postaci ziele konopi innych niż włókniste, tj. popełnienia przestępstwa z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29

lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii sąd wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku).

Ponadto sąd I instancji, orzeczone wobec oskarżonego M. M. jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt III wyroku) oraz na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 13 listopada 2019 r. godz. 16:50 do dnia 19 listopada 2020 r. (pkt IV wyroku).

Po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońcę na korzyść oraz przez prokuratora na niekorzyść oskarżonego, Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z 6 lipca 2022 r., sygn. II AKa 16/21, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok (pkt I wyroku).

Od tego rozstrzygnięcia kasacje wywiódł obrońca skazanego, wskazując na:
- zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 47 Karty Praw Podstawowych UE i art. 2 oraz art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, polegającej na tym, że sąd odwoławczy był nienależycie obsadzony;
a nadto, obrazę art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.

W wymienionej kasacji, obrońca skazanego zawarł m.in. wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej oraz nieuwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 6 lipca 2022 r. sygn. II AKa 16/21.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Na wstępie zauważyć należy, iż na mocy art. 532 § 1 k.p.k., w przypadku

wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy w istocie dysponuje możliwością wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Przywołana powyżej regulacja procesowa nie formułuje przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Mając jednocześnie na uwadze, wynikającą z art. 9 k.k.w., zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, stwierdzić należy, iż możliwość, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, w zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia, w którego świetle: „wstrzymanie wykonalności prawomocnego orzeczenia ze względu na swoją wyjątkowość powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa” [postanowienie Sądu Najwyższego (dalej SN) z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22; podobnie postanowienia SN z: 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 i z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03). Tego rodzaju następstwo może zaistnieć wówczas, gdy już pobieżna analiza kasacji, nakazuje przewidywać ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Sąd Najwyższy nadto zauważa, iż nadzwyczajny charakter kasacji i związane z nim skutki procesowe zastosowania instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. prowadzą do wniosku, że wstrzymanie wykonania orzeczenia może nastąpić wówczas, kiedy ewentualność uwzględnienia kasacji jawi się jako wysoce prawdopodobna.

Natomiast analiza materiałów postępowania oraz uzasadnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zawartego w kasacji obrońcy skazanego M. M. – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności wniesionej kasacji – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie

wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

(B.B.)

[ł.n]